

ona jövedelme van, ami egy évben 3 millióra emelkedhet. Ilyen bevétel mellett a város jogosan követeli a költségek megtérülését. Régen rászorították a színház, hogy a város viselje a fenntartási költségeket, ma azonban ez nem szükséges. Ugyanez áll a cikk végén foglaltakra is. Szeged már nem lehet a kis vidéki városok közé sorolni, ahol a színház csak az előadási jog kizárólagos biztosítása mellett tarthatja magát. A moziengedélyeket különben sem a város hatósága adja, hanem a rendőrség. Ma már lehetetlen azt elképzelni, hogy hangversenyt, vagy kabarét csak a színház rendezhessen Szegeden.

— Nevetséges a cikk ama beállítása, hogy a város nem engedélyezi a helyáremelést, amikor az idén a múlt évi helyárakat 80 százalékkal emeltük fel, sőt nemrégben ismét 10 százalékos helyáremelést engedélyeztünk.

— Nem áll végül az, hogy a színházra senkisé fog pályázni, mert igenis sok színházgató jár már nálam, akik mind pályázni akarnak. Azt pedig, hogy a színház kulturális missziójával nem törődünk, bizonyítja az, hogy a pályázatot az nyeri el, aki művészibb készségtársulat mellett a legolcsóbb helyárakkal pályázik.

Az olasz és amerikai állásfoglalás a revízió érdekében.

A magyar béke ügyei.

Budapest, március 6. Hegedüs Lorándt, a magyar béke delegáció Párisból hazatért főmegbízottja Nitti olasz miniszterelnök állásfoglalásáról és az Egyesült Államok Magyarország iránt mutatott jóakaratairól ezeket mondotta:

Hegedüs Loránd így válaszolt:

— Feltétlenül meg kell várunk Nitti nyilatkozatának végleges szövegét és az Egyesült Államok új állásfoglalásának megerősítését. Maga az állásfoglalás, amely az eddigi hiányos táviratokból is kétségtelen, feltétlenül örömdetes jelenség, de addig, míg a hivatalos szöveget nem ismerjük, a véleménymondás is nehéz. Kicsendül belőle, hogy az antanthatalmak végre mégis kezdik megérteni Európa nyomorúságát és segíteni akarnak rajta. Megvallom, hogy Párisból minden optimizmus nélkül tértem haza, most azonban mégis valamivel jobbnak tartom a helyzetet. Maga az a tény, hogy március elsejéig nem kaptuk meg az antant elutasító válaszát jegyzékeinkre, bizonyítja, hogy az antanthatalmak még nem egyeztek meg egymás között Magyarország jövőd sorsát illetőleg és sejtetni enged, hogy vannak olyan hatalmak is, amelyek változtatni szeretnének a magyar békén. Egy dolog kétségtelen, hogy Franciaország Clemenceau bukása óta egyik diplomáciai vereséget a másik után szenved. Talán szabad remélnünk, hogy a mi ügyünkben sem marad győztes.

Genf, március 6. (M. T. I.) A Daily Telegraph írja a március 2-iki számában: Közép-Európa rendjének felborulása a legnagyobb veszéllyel fenyegette a világot. Akármilyen személyes érzéssel viseltetik Anglia Németországgal, Magyarországgal és Ausztriával szemben, Európát mégis egyetlen egységnek kell tekinteni. A volt ellenségek 6 esztendővel ezelőtt igen fontos termelői és vásárlói voltak az angol kereskedelmi javaknak és munkájuk most is megbecsülhetetlen. Az antantnak el kell felelni a háborús évek emlékeit, a volt ellenségeket nyersanyagokkal és hitellel kell segíteni, hogy később kivehessék a háborús terhekből részüket. Az antantnak meg kell akadályozni a háborúnak éhínséggel és forradalmakkal való folytatását, nem a volt ellenségek kedvéért, hanem a saját érdekében.

Budapest, március 6. Az estilapok különböző híreszteléseket adtak gróf Apponyi Albert esetleges londoni utazásáról. Az Ujság megbízható értesítése szerint gróf Apponyi Albert esetleges londoni politikai utazásáról beszélni legalább is korai. Lehet, hogy Apponyit meghívják Londonba, de az a meghívás valószínűleg nem szóbeli tárgyalások felvételére irányul, hanem, hogy megbeszéljék azokat a módoza-

tokat, amelyekkel Magyarország gazdasági talpraállításához az antant esetleg hozzájárulhat. Mindenesetre Apponyi esetleges londoni útja teljes kurzusváltozást jelentene a Legfőbb Tanács politikájában, mert ezáltal a magyar béke delegáció lenne az első, amellyel a személyes érintkezést a meglehetősen költői formákban is a Legfelsőbb Tanács felvenné.

Budapest, március 6. (M. T. I.) A Havas-ügynökség a következő jelentést terjeszti, amely nyilván a francia felfogást tükrözi vissza:

Nitti miniszterelnök tegnap Párisba való megérkezése után rögtön tanácskozott Millebranddal. A Journal azt jelenti, hogy nem kell csodálkozni ezen a szorgoskodáson, ha azokra a dolgokra gondolunk, amelyeket a londoni konferencia idézett elő. A gazdasági helyzet vizsgálása arra birta az angol és francia kormányt, hogy Németországtól és Oroszországtól kárpótlást követeljen, ami francia körökben semmiféle további csodálkozást nem okozott. Amikor áttértek a magyar békefeltételek vizsgálatára, egyes véleménykülönbségek támadtak, az olasz miniszterelnök elállott attól, hogy a határkérdésben bárkit is befolyásoljon.

Budapest, március 5. Genfből jelentik: A francia sajtó, nyilván politikai okokból, mereven elutasítja a revízió gondolatát. Különösen Lloyd George ellen elkeseredett a hangulat. Nagyon lehangolja a politikai köröket, hogy Amerika és Olaszország vezető államférfiai a legkomolyabban figyelmeztetik Franciaországot, hogy ha nem változtatják meg a magyar békefeltételeket, az antantot újabb kudarc éri és az egész Európai béke összeomlik.

Brilliánst, régi ékszert, órákat

magas napiáron vásárol

Bach utóda Kun Jenő

Szeged, Széchenyi tér 2. sz. 345

Apró történetek.

— Régi idők emlékei. —

Reininger bácsi jödeig kucséberséggel tengette az életét. Éjszakáról-éjszakára járta a kávéházakat, meg a vendéglőket és alázatos, nyájas szavakkal kinálgatta a százon alól való játékot. Nem sok szerencsével operált az öreg, aki mikor legnagyobb volt a szükség, váratlan szerencséhez jutott, valamelyik távoli atyafijától örökölt. Az akkori viszonyokhoz képest elég szép summát kapott, amelyből vendéglőt nyitott. A mikádóhoz címűt. Nem igen látogatták a vendéglőjét, pedig jót is és olcsón adott mindent az öreg. Ujságírók, színészek és egyéb cigányok látogatták. A mikádót, amelynek üzletmenete csak nem akart fellendülni, pedig az öreg egyre-másra főzette a kecségés halpaprikásokat, amelyek jobbra a nyakán maradtak.

— Most jól élnek a szegény gyerekeim. — mondogatta a mikádó bácsi — még reggelire is halkocsonyát esznek.

Egy este, színházi előadás előtt betoppant a vendéglőbe Foriss Pista, meg Fenyéri Mór, akik a szintársulat tagjai voltak.

— Nagy vacsora lesz, mikádó bácsi, — szolt Foriss Pista. Előbb halatesztünk, aztán rostélyost, végezetül pedig palacsintát.

— Talán megütötték a főnyereményt? — érdeklődött a mikádó bácsi.

— Nem a, — válaszolt Foriss — hanem fogadtam Fenyérral és az fizeti a vacsorát, aki a fogadást elveszti.

A mikádó feltálalta a rendelt vacsorát. Foriss és Fenyéri pompás étvággyal elfogyasztotta, azonkívül még egy-két liter magyaradit is bekebeleztek. Persze, fekete is került, meg egy-két világos és pettyes britanika. A vacsora végeztével letelepedett az öreg a két színész asztalához és érdeklődni kezdett a fogadás tárgyáról.

— Hát tudja mikádó bácsi, abba fogadtunk mi Fenyérral, hogy a városháza tornya ha ledől, a Széchenyi-tér, vagy a Feketesas-utca felé fog-e esni?

Az öreg arca elkomorodott, felállt az asztal mellől, megvakarta fejébőlét és csöndes, rezignált hangon mondta:

— Én nem is fogadtam, mégis én vesztettem el a fogadást.

Most, hogy a franciák átadták az impériumot, a rendőrfőkapitány kiadta a rendeletet, hogy a kocsinak balra kell hajtani. Hajdan, még amikor Koczor János volt a rendőrbíró, a hajtási rendletekkel ő delektálta a fiakkereseket, akikre irlgalmatlanul ráhuzta a büntetést, ha rendellenesen cselekedtek. Abban az időben jobbra kellett hajtani és balra tartani. Idők multával a rendeletet megváltoztatták és úgy szolt a parancs, hogy balra hajts, jobbra tarts. A fiakkeresek megkapták a rendeletet, a szandon összedugták a fejüket és azon tanakodtak, hogy mi ok idézhette elő a régi rend megváltoztatását. Tűnődtek rajta, de csak nem tudtak nyitjára jönni a dolognak. Egyik srófoseszü fiakkeres, aki mindig okosabb akart lenni a társainál, nagybölcsen megszólalt:

— Sosé törjétek rajta a fejéteket, én már tudom a paklit. Hát nincs másképpen, minthogy a Koczor kapitánynak mögént pénzre van szüksége...

Néhai Thury Zoltán, a jeles író, jóval az árviz után, Szegeden ujságíróskodott. Szegény legény volt, mint különösen abban az időben a szegedi ujságírók valamennyien és már az érkezése után való első hetekben „ifjusági folyóit atot” kívánt forgalomba hozni. (Akkor még így hívták a három, sokszor négy aláírással ellátott váliot.) Thurnak a közönségben még nem igen volt ismerőse, a kartársakra szorult és a Híradó szerkesztőségében felkereste Csóor Gáspár, aki min-

Gambrinus-büffé

◊ csemege- és élelmiszer-csarnoka ◊

Szeged, Feketesas-u. (Keleti-palota.) Telefon 836.

Meleg tizórai, választékos ebédek és vacsorák, finom felvágottak, sült malacok, libamáj és töpörtő, sajt, vaj, tojás, sütemények, gyümölcsök, borok, pezsgők, likőrök, sör.

Szolid, tisztá és figyelmes kiszolgálás!